

L'AGENT SECRET

El cinema brasiler explica la història del país

El Brasil viu una mena d'edat d'or del cinema nacional. Mesos enrere, "Ainda estou aqui" del director Walter Salles va guanyar l'Òscar a la millor pel·lícula internacional. A l'edició d'enguany del Festival de Cannes, *O Agente Secreto*, de Kleber Mendonça Filho, va obtenir el premi a Millor Director i Millor Interpretació Masculina. Recentment ha estat inclòs pel *New York Times* en la llista dels deu millors films del 2025. Totes dues pel·lícules aborden el tema de la dictadura i estimulen un debat tan necessari en un país que es veu obligat a recordar sense descans la seva història recent. Els dos films, a més, inflen l'orgull de qui pertany a la classe progressista brasilera però també d'aquells diguem-ne menys polititzats que veuen com un producte nacional triomfa enllà de les fronteres. Els èxits en festivals internacionals es viuen a Brasil com si es guanyés la Copa del

Món de futbol. Us aconsello doncs que si veniu al Brasil a fer turisme no parleu malament d'aquestes dues pel·lícules ja que el risc que us estavellin una ampolla de cervesa al cap és molt alt.

O Agente Secreto inclou en la seva història llegendes urbanes i episodis més aviat surrealistes que van sortir publicats a la premsa de Recife i és que la censura d'aleshores era tan asfixiant que les empreses de comunicació van sobreviure gràcies a les notícies sensacionalistes. Premsa radio i tele publicaven històries extravagants, com el de la cama peluda i mig podrida que, a la pel·lícula, persegueix i ataca persones de matinada.

Per sort, al Regne d'Espanya aquestes coses no passen. Els mitjans publiquen veritats com a punys i les institucions democràtiques respecten modèlicament la llei i els polítics no fiquen la mà a la caixa i per això els consells de redacció de publicacions satíriques com el Karlitus han de suar sang per trobar un tema sobre el qual escriure. Quina sort no viure en una república bananera!

